

וכשהשכינה שורה בתוך האדם,
כמה מלחנות קדושים כלם
מנדינים לשם.

בא ראה, כסוד המלך נצל
מאכיש מלך גת, אז אמר את זה,
משום שהשכינה הקיפה אותו
ונצל מהם מאכיש ומעמו, כל
אותם שהתקיפו (שתקפה) אותו.
מה כתוב? (שמואל א כט) ויתהלו
בידם, למה ויתהלו? היה צריך
לכתב ווישתגע, כמו שנאמר (שם)
כפי הבהירם את זה להשתגע עלי.
אלא חזר על אותו דבר שאמר
דוד בתחלה, שפטות (חללים ע) כי
קנאתי בהולמים וגוו. אמר לו
הקדוש ברוך הוא: צרייך עדין
aphael את זה. בין שנכנס
לቤת אכיש והחזיקו בו, מה
כתוב? ויתהלו בידם, פאותם
הולמים שקנא בהם בחתלה.
וזו בא השכינה ושרה סביב
דור.

וזם אמר שהשכינה לא שורה
כפי אם בנחלתה, שהיא הארץ
הקדושה - ונדי לא שורה
בעבור [שינויים] לינק מפנה, אבל
שורה כדי להגן. וכן כשבא
יעקב מבית לך, כל המלחנות
הקדושים הקיפו אותו, ולא
נשאר לדבוי.

אמר רבי חזקה, אם כןoso שלא
המלחנות הקדושים באו יחד עם השכינה עמו,
למה כתוב וייתר יעקב לבודו
וגוו? אמר רבי יהודה, משום
שהכenis עצמו לסכנה והיה
רוואה אומה סכנה בעיניו, הם
פירושו ממנה, וזה אמר, קתני
מפל החסדים ומפל האמת, אלו
הם המלחנות הקדושים שנפרדו
מןנו.

רבי יצחק אמר, כדי להשאירו
עם אותו מפנה של עשו שהיה
בא בראשות עליונה, ואלה הלבכו
לומר שירה, שהגיא זמנים לשבח

בגין לשׂזָבָא לֵיהּ . וְכֵד שְׁכִינַתָּא שְׁרִיא בְּגֻיִהּ
דָּבָר נִשְׁתַּחֲוֵד, כִּמֶּה מִשְׁרִין קָדִישִׁין בְּלָהּוּ אָזְדָמָנוּ
לַתְּפִנּוּ.

ח'א ח'ז'י, כד דוד מלכא אשთזיב מאכיש
מלך גת בדין אמר האי, בגין דשכינה
שחרא ליה ואשתזיב מניחו מאכיש ומעמיה
כל אינון דאתקיף (נ"א דאkop) ביה, מה בתיב,
(שמואל א כט) ויתהollow בידם, אמאי ויתהollow,
וישתגע מיבעי ליה, כמה דעת אמר, (שם) כי
הbabatם את זה להשתגע עלי.

אלא אהדר על ההוא מלה דאמר דוד
בקדמיתא דכתיב, (חללים ע) כי קנאתי
בהולמים וגוו. אמר ליה קדשא בריך הוא
צרייך עדין אתה אצטיך להאי, בין דעאל
לבי אכיש ואתקיף ביה, מה בתיב ויתהollow
בידם, פאיינון הולמים דקנוי בקדמיתא, ובדין
אתיא שכינה ושריא שכינה דוד.

ואי תימא שכינה לא שריא אלא
באחסנתיה, דאייה ארעה קדישא. ורקאי
לא שריא בגין (ריגו) לינק מנה, אבל לאגנא
שריא. והכא כד אתה יעקב מבוי לבן בלהו
משרין קדישין סחרן ליה ולא אשთאר
בלחודי.

אמר רבי חזקה אי הבי (ס"א רבלחו מישרין קדישין אותו
בחדיה ושכינה בחדיה), אמאי כתיב וייתר
יעקב לבודו וגוו. אמר רבי יהודה בגין דעאל
גרמיה לסקנה, והוה חמץ לההייא סכנה
בעינוי, אינון אתפרקשו מגיה, ובדין אמר
קטנתי מפל החסדים ומפל האמת, אלין
איןון מישרין קדישין דאתקרשו מגיה.

רבי יצחק אמר בגין לשבק אלייה עם ההוא
מןנא דעשו דברשותא עלאה הוה אני.
ואלין אזי למיימר שירתא דמطا זמיה זמיה